

26

Dilluns, 2 d'agost del 1982.

Ahí, al vespre vaig anar de Veruet amb un Barro. Com que ja era tard, (23 h. 30) me'n vaig anar directe al llit. Aquest matí heu començat per llegir el caserí i preure qu'esperava en la carrelle postal i després m'hai ocupat per l'aper del cotxe. Altres dies, gortius han seguit i a dinar. A la nitge tarde i vaig una parada - després d'haver fet el compte del mes - i després, continuaré amb altres assumptes pendents. Ben tard al vespre (hora indicada pel mecànic de Massanet) heu de telefonar per saber com evoluciona la reparació. ~~Però~~ Perant m'hai posat al carrer de tot això reprendre el treball de l'obra tot esperant de poder anar a reparar el cotxe a Massanet.

Dimecres, 4 d'agost.

Cada dia telefonar al mecànic de Massanet, heu de mouer o m'hi caldrà, passar-li la nit i retornar demà amb el cotxe reparat. Ahí me heu que serà demà que m'hi caldrà anar. Mentrestant me vaig ocupant.

Dijous, 5 d'agost.

Sab, ja, quasi les 9 del matí i la persona de Massanet - anunciada, per les 8, pel mecànic - encara no ha telefonat. És força possible de que perdi més temps esperant inútilment; potser, inclús, podré tot el dia manquant així, una vegada més, d'anar a la recepció retinual de l'inspector dels impostos, en relació a la plus-value eventual per la venda de l'apartament de Perier.

Dimecres, 8 d'agost

El taxista en qüestió de Massanet finalment arribà, no me rino' dues vegades

4712

car no havent-hi tots els peces n'encomanarem per di-
umats, mes el mecànic els feu tornar per prendre
celles que hi havia i les manquant - les valdubet-
utilitzà les velles rectificant-les molt hàbilment.
Això feu que ell digues al meu rei marxar
amb el taxi, afuant a demuir a casa d'en
Pau, qui habità a nue botiga de tires del taller
del mecànic en qüestió. Havie de retornar, en
principi, l'endemà divendres tard, mes nous
entrebans foren que no vai reprendre el retar
fins abir a les 15 h. I encare amb l'ai al car
car ara hi ha una nova "panne" completament
distint de l'altre: insuficiència de pressió d'oli;
es a dir que cal retornar a mi taller.

Tot això m'ha entusiasmat profundament,
car, amb els altres cotxes que he tingut, no hi
he hagut mai averies d'aquelles conseqüèn-
cies al quilòmetratge igual; inclús mi fiu
a la fi, a la revenda, quan el Kilòmetratge
mínim sempre ha estat més del doble.
Com que després del darrer viatge a París, per
portar coses a en Vell, estové present pelung
que ^{ve} pensava enviar di cotxe en el proper Saló
(octubre); es, doncs, una gran llàstima de tenir
aquelles "pannes" pràcticament a la vetlla
del cambi.

Dilluns, 9 d'agost.

Cognany, el meu aniversari - el 66e - m'a
trape de rial humar. No sé com acabarà
el die (serie de bona hora), mes, al començar
no tinc ganes de res. Tot a cause d'aquella
malhastrada "panne" del cotxe amb les conse-
qüències que se n'ha, després, i encare no s'ha
veabat. Ja quasi ja quinze dies que comen-
çà a Barcelona i no sé quan acabarà: de-
mà hai de retornar al paratge; després hi hau-
rà la "suite": "dossier", etc., etc. Ah! definitiva, si
noues perde un mes, de temps i ambient,

4713
pel treball en curs de l'obra, serà el mínim.
Però que sent més que tot el diuen que la
vosa me costarà, i que, sense haver-re acabat,
són ja molts. I qu'encara que me'n reembossi
l'Assurance, sempre hi haurà una pèrdua ter-
rible, i és capr tan important com la pèrdua
del temps i de l'ambient.

Dimecres, 11 d'agost.

El millor mecànic (Borcelauc-Masta-
net-Perpinyà) és cell de Massanet. A h'ir a Per-
pinyà, després de refer el "tomb" de l'afèr, ha
resultat que la bamba de l'oli ha estat també
deteriorada per la "pauca" - cura va prevenir
en Pons, de Massanet. I ha calgut emmanar-ne
una a Paris. Així, davés, continue veure qu'el
cotxe estigui enterament reparat; de conseqüent,
no puc treballar normalment, i, en esperè de
l'arribada de la dita "bamba", heu tornat a Venet.
No crec qu'el mecànic me telefonari abans de di-
llunes properes, això fa qu'eu tinc gaire vent
d'ies més d'esperè, es a dir ~~una~~ retornar més
de pèrdua de molt de temps i de tot l'ambient..

Dijous, 12 d'agost.

Continue portant contra l'estupidesa d'aqueste pane,
es a dir qu'encara no heu pogut superar el xoc mo-
ral que'm produï; es per això que no'm puc en-
centrar en l'obra. Tanmateix, dius de la distàrt i
de les diverses dificultats de reparació qu'han sorgit,
m'hanuic de considerar sortès, primerament per-
què, haques pogut haver-li conseqüències molt
més greus, materialment parlant i sobretot perquè
hi haguéssim pogut deixar tot quatre la vida,
sense demptar celles d'altres que utillemey
darrere nostre en l'autopista, amb les conseqüent
pèrdues materials també. Per de tot això no viu-
qué a agravar el cas i enen en casos així l'as-
surance que tinc jugue, en definitiva no haurie

de perdre gran cosa més que el doc moral, el temps i l'ambient per l'inspiració de l'obra. Tot això es ja molt per culpa d'una criminal reparació a Barcelona; mes la mateixa cosa m'ha quedat prou oculta avant de Vernet a Perpinyà o vice-versa, amb quasi les mateixes circumstàncies i la reparació restant enterament a càrrec meu. Sempre hi ha un pitjer. Val a dir que ni no tingues l'estúpid temperament que tinc ja haurie recuperat el doc moral; mentre qu'ara, ultre haver alterat dues vegades, he inclús el funcionament fisiològic, encara sofrixe la neurastènia del moral; aquesta mit passada, per exemple, cap allà a les dues de la matinata, m'hai despertat sense poder reprendre la son. Bastiguejat i enervat m'hai llevat vers les 04,30.

Dilluns, 16 d'agost.

Ahír van venir a dinar en Georges i na Vick passant una agradable estona. Cada un ha fent així, profitant que venen a Rià (Arrià) en la terra dels Mardon, la qual, les tres filles han convocat per fer-hi estades de vacances. El propi diurne són ells qui'ens inviten.

Lo del cotxe continue en l'espera de qu'arribi la peça de recanvi comanda a París. Demà, potesser, el mecànic me telefonarà per dir-me qu'ha arribat. En aquesta hipòtesis, ens caldrà baixar a Perpinyà i, tot avant be, m'hi haurà encara per dos o tres dies més. Finalment, i sense voler entrebanes, els enutjos duraran una merada...

Dimarts, 17 d'agost.

Com qu'ava baul de passar la jornada i el mecànic no'm telefonava, sóc jo qui ho he fet. Resulta que la peça no volentment no ha arribat nió que no sap quan, degut, segons ha dit la seva dona, a que el període de vacances

1415
es actual retarda la ure. Encara un altre in-
fermit que ve a complicar la qüestió i a al-
argar la durada de les conseqüències d'aquesta pau.

Dissabte, 21 d'agost.

Cada dia esperant qu'el mecànic me telefonari
per dir-me que la peça ha arribat. Ah, com a
més d'hore, ja no'm pot convocar fins a di-
marts pel matí, es a dir que, en el millor dels
casos, no haurie de tenir el cotxe reparat abans
del proper dijous, 26, la qual ure farie exacte-
ment un mes després de la pau primera!

Menys mal que m'hai anat refent l'am-
bient i vai treballant a l'obra i resolvent
(almenys en tme l'impressió) nous problemes
de Cocomonnie.

Dijous, 2 de setembre del 1982.

Com qu'el dilluns 23 d'agost, al telefonar
al mecànic, no hi havia res de nou, vam de-
cidir de baixar a Perpinyà. I vai poder
constatar la negligència culpable del me-
cànic (ex-agent de la marca) i la mala
fe del concessionari en el resultat que vai
aver jo la víctima de llurs rivalitats fent
que la peça en qüestió no estigués ni comen-
çada 15 dies després. Ho feren el 24 hi ha
arribat avui, retard tan intolerable com
el primer. Resultat: una desena més de
dies perduts, car no podent imaginar tots
aquelles incògnites, tot ve quedar a l'entret.
I avui hi hem pogut anar gràcies a un
Joan Puig qui ens han vingut a veure.

Dilluns, 6 de setembre.

La qüestió del cotxe continue igual o quasi.
Es a dir que ve li ha parat la roba bomba
d'oli sense cap millorament. Ho sembla que

el mal viudrie de la rectificació de les vàlvules, operació molt difícil que feu el mecànic de Massanet, perquè no li havia de servir ja veurem ni, canviant les vàlvules rectificades per noves (ara n'hi ha) la cosa anirà bé. En tot cas, el mecànic de Massanet en qüestió, o el seu obrer, cometé una falta professional enorme: deixaren caure i oblidaren dies del càrter - la cadena de distribució trencada. És a dir que, ~~de~~ tres mecànics que hi han intervingut (el Sr. Barcelonès, el Sr. Massanet i l'ex-agent Magda de Perpinyà) són culpables de faltes professionals greus. La falta del Sr. Barcelonès és, fins i tot, criminal.

Aquesta llarguíssima prova en obligeu a marxar cap a París, veure el cotxe, veure estats previstos. Hem decidit d'anar-hi per avió i està previst per demà - partit a les 9 del matí, amb na Daleu qui ha vingut de vacances.

Dimarts, 7 de setembre.

Ho tenim tot a punt per marxar demà cap a París amb avió. ~~de~~ veure ni tot anirà bé. Diable! Ha de començar el viatge a Sicília.

Dimecres, 22 de setembre.

Vam retornar a Perpinyà - amb avió com a l'anada - abans d'ahir. El tour de Sicília fou interessant, llevat del menjor i del lloguerament que no corresponien a la qualitat (tres i quatre estels) anunciada per l'agència organitzadora del viatge.

Savie qu'hi havia molt moviment grec però no pensava que fossin tant. Probablement que n'hi ha tanta densitat com a Grècia mateixa. Au comi, del dos regles de presència catalana no està gran cosa; n'hi ha moltes més del dos regles de presència castellana, ambdues presències confuses note l'apel·lació de període o

època espanyola.

Tot i que Sicília gaudirà d'una autonomia dins de la República italiana, no he pogut constatar un sentiment nacional sicilià. La consciència d'aquest poble en fermació està encara força endarrerida: el sicilià se parla correntment encara, més, ni que l'escriu o quati. Per poder llegir quelcom en sicilià, vai haver de comprar un llibre d'un autor mort - jove encara - el 1921. Com que no vai poder entrar en contacte amb cap personalitat sicilianista (de tots maneres n'hi deu haver haver pogues) tractaré de completar la meua informació escrivint a aquell sicilià que col·labora incidentalment a "T. C." i qui habita a (Marsella; ja ho volie fer abans de marxar, mes na delca d'iquid que tractant-se d'un viatge organitzat, no tindríe temps per fer visites.

A part de monuments grecs - i romans - la curiositat més original es una font la deu de la qual surt a uns metres del mar (part). Naturalment, la visita de l'òstia es riuociasional, grandís espectacle de desolació i, a la vegada, gran riquesa pel país puix que constitueix una colossal reserva d'aigua subterrània, preciosa riquesa per una illa on la pluja es molt escassa.

La capital, Palerm, una ciutat que feu bella en el passat. Està encara plena d'edificis, de convents, de palaus, mes l'estat d'abandó dels palaus particulars es molt gran i com que la límpie - que feu molt bona i es are molt dolente - fa planar la neve misteriosa i terrible puixança, la nit reculle una ciutat sense vida amb tots ls botiques i magatzems completament tancats i barrats. A aquest estat de tristesa i d'abandó hi cal afegir l'abandó municipal: brutícia, urbanització caòtica, destruccions de la guerra qu'encara estan igual, pitjor qu'en 1945, etc. vai veure coleres i coleris, gallis i gallines, deambulant com si Palerm feis una llagana ret de montanya.

Tant a l'anada com a la tornada vam

4718

veure en Nell i na Sylve a Paris. Na Dolce (en
elle qu'eu suggerí de l'acompanyar) és típicament
contente del viatge amb les mateixes reserves que
nosaltres. Tant a l'arribada com a la tornada ro-
jariàrem a casa seva. Potser, la propera vegada
qu'anirem a Paris ja podrem hostatjar-nos
a càrrec de Nell car, des de fora, hem de pagar
per anar a un allotjament un dic més gran.

A l'arribar a Perpinyà podem trobar el
cotxe en perfecte estat de marxa; doncs, la nova
reparació que d'eu, haver-li fet, és tan inútil
com les altres, puix qu'el defecte continua sub-
sistent idènticament. He decidit demanar
consell a l'assistència jurídica de l'assu-
rance per veure com ha d'acabar això.

Dijous 25 de setembre.

Després d'haver parat les cures al dic, curreu,
divers, etc., ahir vam pujar a Vernet on també
hi havia cos per fer principalment la collita
de les avellanes. Deuà comptem incorporar cap a
Barcelona on, quasi, farà les masses que no hi
està; allà doncs també hi haurà cos per fer.
I encara que no n'hi ~~cap~~ haves cap hi anirem
també per anar a veure en Delfi, que l'han ope-
rat de la pròstata; si li va tan bé, com a en Pell
aviat moltes n'hi restarà el record. En Pere,
en Delfi... hi portaré jo també?

Dijous 30 de setembre.

Heu retornat omni de Barcelona. No
gran cos per recollir; l'operació d'en Delfi
ha anat bé i l'hem deixat no men a casa
seva. A la nostra hem tingut na Maria
Teresa i na Maria José. Aquesta no
és la filla d'en Vicenç que's troba per feina
a Barcelona.

Dimecres, 6 d'octubre del 1983.

4719

Vam anar a Vernet dirrabte en vistes a quedar-nos-hi per collir les pomes. Com qu'encara no estaven prou madures vàrem retornar el mateix dirrabte. I com qu'el prius ja l'han vingut a prendre, per lliurar-lo a una dolça (d'edard amb en vell) vam començar a preparar l'ex-cambre d'en vell en vistes a empaperar-la. Tot fent d'altres tarques, hi hem treballat abans d'ahir i ahir, i avui l'hem acabat. Després repararem també la nostra cambra actual (ex-celle de na Dolça) que transformarem en valenet-i prendre'm celle d'en vell qu'es un xic més gran.

Diumenge, 10 d'octubre.

Acabem d'acabir l'endrecament i canvis previstos. Tot queda bé, espraiat, net i ordenat. Ara i si'l problema del cotxe - qu'encara dura - m'ho permet, demà o demà-passat comptem retornar a Vernet a collir les pomes i acollir-ho tot en vistes a l'hivern, tant més qu'entre altres afers, ens cal anar a les tombes (Barcelona i Llerian) i hem de rebre els amics de Sant Chamar.

Dimecres, 13 d'octubre.

Aquesta tarda he signat un contracte de compra d'un nou cotxe, amb represa del Mazda, al preu que, quasi, m'han fixat aquest estiu i qu'és superior al de la seva amortització. Tenint en compte la taxa que té com a conseqüència de la pràctica en quierid, no podia trobar millor solució i crec qu'hai fet bé de profitar-la. Per altre banda, he reclamat directament al fabricant per obtenir una compensació econòmica a tots els emutjos qu'hai tingut amb els seus concessionaris.

H 720 La marque del meu cotxe serà "Volvo." És me-
que i de la millor qualitat europea, especial-
ment en requèrta. Hei estat, a insistència
de la dona, a punt de signar per un "Merce-
des", molt més car; es no doler qu'ha fet vi-
rar la cosa.

Si fa quatre anys vai comprar japonès, en lloc
de francès, com tenie l'intenció, fou perquè
els breaks francesos no corresponien a l'ús que qu'els
volie fer. Enquany volie retornar a una mar-
que francesa, més, en el moment de fer-ho, aquest
imblei de govern deixa apujar els preus dels
cotxes francesos de 4 %, malgrat el bloqueig dels
preus. Com qu'els cotxes estrangers no han umat
de preu oisò fa qu'hegi signat meç.

Dilluny, 18 d'octubre.

Hei anat a prendre el meu cotxe. Namé,
l'hai conduït del paratge del concessionari al
meu; bones, no'n pue dir gran cosa encara.

Dimecres, 20 d'octubre.

Avui heu fet la primera sortida del
meu cotxe. Molt agradable de conduir i molt
còmode. L'Elis n'està encantada.

Dijous, 28 d'octubre.

El prop-pressat lirobto vorem marxar
cap a Barcelona amb els de St. Chamus i
n'heu retornat avui. El cotxe ha sent
molt bé.

Com qu'la Espanya hi ha eleccions legis-
latives avui, abans de marxar hai votat per
primera vegada allà. Els vots dels princi-
pals són una victòria socialista similar a la
francesa. Igualment victòria serà bona ni un
requerir per a to aquest pretenció, o vani-
tati reaccionari esperit espanyol de ma-

le memòria. bovent ~~corregint~~ ⁴⁷²¹ heu votat
pels catalanistes, més d'esquerra, contribuint
així a les cantes, a tots les forces de dreta; de fet,
emperò, no hi havia cap partit que'm cui-
vingués jolencament.

Dissabte, 30 d'octubre.

Allò de la elecció a l'Estat espanyol ha re-
sultat un triomf socialista tant o més relatiu
tant qu'a França. Se veu que la gent ha vo-
tat útil considerant qu'aquest partit era
els més indicat per reconvertir l'Estat en-
front dels "golpistes" menaçants.

De socialista el partit en qüestió no en té
gran cosa, per no dir res; almenys el seu cap,
Fèlix Gaizales. Segons sembla, diu que el
socialisme n'hi ha d'aconseguir per 25 anys i que,
abans, cal fer la revolució burgesa que no han
obert fer els mateixos burgesos. En aquest as-
pecte té raó i, de fet, el propòsit de repre-
sente - per Espanya - el paper que jugà l'Espanya
republicana de Catalunya durant el període
1932-36. Jo he ja dit i veig que, sense el mer-
ced espanyol, l'E.R.C. tenia davant del país
català, tot que útil per 50 anys; i això tenint
en compte que la burgesia catalana d'aquells
temps no era tan estúpida com l'espanyola;
doncs, que ja hi havia llavors a Catalunya
força coses fetes que encara no ho són a
Espanya. Doncs, des d'aquest punt de vista,
si els socialistes ho rebessin fer, podrien, fent
tot que podria durant anys i paus. Podrien,
per exemple, restar en el poder tant com a Suè-
cia. No veu, però, que sigui així perquè tan-
bé són força estúpids i no volen aplicar
a l'Estat espanyol els principis de federalisme,
de tolerància i de llibertat que'han fet l'èxit
de les social-demòcrates europees, que de marxistes
tanque en tenen res puix que són - com diu
Blum - els lídars gerents del capitalisme.

4722

Dimarts, 2 d' novembre del 1982.

Ahí vaum anar sobre la tembe del rogr, com a Barcelona ho vam fer avant a bellé del joves i germà Antoni. Profitant qu'es-tàvem en la regió teníem l'intenció de re-venir a Desiers, l'autic veí Lacourt, a L'una, na Monique i a Signac, en Marcel i na Germaine Raymond. Com que també vam passar per St. Thibéry, i hi era, ens hi ferem rental a Linas i ens volgueren enmenyar es que tenen a la platge. Això feu qu'a St. Thibéry varem revindre records vells d'una vintena anys i al Grau d'Agde i Cap d'Agde de més vells inclús, trobant t'ho molt canviat; això feu també - els dies erent molt curts - que no vam venir ni na Monique ni el Sr. Lacourt. En quant als de Signac ja quasi no hi ha contacte.

Dilluns, 8 de novembre.

Estem a punt per partir demà en direcció de París a fi d'ajudar en Nell i na Sylvie a arranjat el seu lloguer. ~~En~~ bon profitem - avant - hi en cotxe - per acabar de mantenir-los-li (a ambdós fills) es qu'encara restava aquí d'ells. Deseu això hi hauríem anat en tren. No're ni hauríem trobat en agènts frásies que fins i tot el pla no fa ja mes los merds que fem emportat, a cà na Dalce. Tenim, d'auet, ja el cotxe nou carregat de goma a goma; per cert qu'es transparen molt bé per carregar-li coses i, un cop transformat, hi ha inclús més espai qu'era el beu que teníem; en quant a càrrega, lin el "mode d'utilització" que pot rebre fins a 1600 kg. de càrrega útil. Trobe qu'es molt.

Dissabte, 20 de novembre.

Ahí, al vespre, vam arribar a París.

Heu fet el trajecte d'una rola tirada, que que
 menys l'havia fet una vegada: quan vam anar
 a cercar l'ID a la fàbrica; mes, aleshores, en-
 core habitualment Beriers, es a dir, una centena
 de km. de menys. (*) Malgrat que tinc uns 17
 anys més, heu arribat force fresc, es a dir que
 aquest nou cotxe es tan confortable, e quasi
 com aquella serie de Citroën; un cop dins
 del vehicle, inclús, la pròcio dels passatgers apa-
 reix més racional, car no estan tan esfausats
 com en els models Citroën. curtatació feta recent-
 ment amb el cotxe d'un Jean-Pierre.

A París vam col·laborar tot - ~~un~~ Dolce in-
 clús - a la refecció del llotjament en qüestió. A
 part d'això - i trobar també un xic a cà no dulce -
 no vai fer es més ni vam veure ningú. Hi
 vam anar per feine ben determinada i així
 fou efectivament.

Dijous, 2 de desembre del 1982.

Heu estat vint dies a Barcelona. N'hai
 profitat per invitar els matrimoniis Vila-
 roca i Gama. També volie invitar el
 matrimoni Ducous, mes devia estar ob-
 rant perquè no respongué ningú al telè-
 fon; ocarregué igual amb un llaveria.

Cada vegada que retornem d'allà, la
 dona ho fa amb recança perquè diu que's
 trobe molt més bé allà q' aquí.

Dimarts, 21 de desembre.

Ahí vam arribar de nou a Barcelona
 on hi heu passat una desena de dies. Hi hai
 fet qualques gestions, vist família i amics
 i fills i tot hai tingut temps per reprendre
 els meus treballs en l'obra. Ara s'entestimen
 els afers pendent d'aquí i, demà passat re-

(*) 955 de la porte (Lamoignon) a la porte (Perpinyà)
 (Paratge) (Paratge)

4724

torneu a París - en tren - just per passar Nadal amb els fills i a proce inevitable d'en Vell al·legant que, per primera vegada qu'ens pot rebre a casa seva, hi té molta il·lusió.

Dijous, 6 de gener del 1983.

Vam anar a passar les festes de Nadal a París, com previst, retornant el 28 al matí. Per la tarda del mateix dia vam retornar també a Barcelona on hi vam passar les festes de Cap d'any. El 2 altre volta cap a Perpinyà; el 3 preparació per entrar a la clínica, l'endemà, per l'Esti a aliv, a les 09h. primera operació d'una cames per les varices, la qual ha anat molt bé. Dins de tres dies l'operació de l'altra cama.

A Barcelona vam anar per primera vegada - al teatre del Liceu, a la vegada per l'Opere "La Vestale" i per veure el dit teatre de l'interior el qual es molt superior a l'exterior. En efecte, mentre que l'Opere de París i el Teatre municipal de Montpeller l'exterior i l'interior són de omniunitat corresponent, el Liceu de Barcelona es esplèndid de l'interior i qualsevol de l'exterior.

Dilluns, 10 de gener.

La regne interacció fonològic ha anat bé i primer demà ja sortirà. De la família la més regular, la germana petita; o l'única qui ha telefonat per demanar noves: sense tenir per de les sorpreses de telèfon; però ella que pot menys es precisament na Rovi...

Dimarts, 11 de gener.

Demà, al matí - surt de la Clínica i, sembl, després de les dues intervencions re-

4725

eixides. En tot cas les ha suportades molt bé, moralment i físicament; sembla, inclús, que el seu especial estat moral ha repercutit sobre el fideu, la qual cosa es natural i jo mateix he tingut moltes ocasions de improvisar de quies d'història.

Dimecres, 12 d. gener.

La dona ja torna a estar a la llar. Quasi per encantenament m'han tornat les ganes de menjar. Malgrat de que mai ha estat en perill, a la clínica, potser el fet volentment que hi era, me va ~~va~~ traure l'apetit. Secundàriament s'hi afegí un altre motiu d'immensa: la pèrdua del manycoc meu de claus i que no sé ni retrobaré.

Retornant a l'Esti, sembla que la convalescència serà més llarga que l'hospitalització: de moment, durant dotze dies, ha ^{de} rebre un tractament d'infeccions. No obstant això, que restar deu dies, pot menar una vida quasi normal.

Dijous, 13 d. gener.

L'estat de l'Esti continue millorant; sembla heu d'anar a treure-li els punts de la primera cance operada. Bone nove dones i bone nove també pel fet que heu retrobat el manycoc de claus que heu perdut. Heu retornat al Comitèariat de policia del barri i omni hi era. N'estie molt content evitant-me així tot el trouble que representava aqueixa pèrdua ni haquis estat definitiva.

Dissabte, 15 d. gener.

El millorament continue fent el seu curs. Aui heu inclús anat a veure el seu fideu més d'un mes que no hi haviem estat.

4726

Dimarts, 18 de gener.

Avui hem retornat a la clínica on li han tret els punts de l'altra cama. El cirurgià ho ha trobat - ha dit - en excel·lent estat de recuperació. De totes maneres, vol tenir-la a veure dins de quinze dies abans de l'alta definitiva. Dues, si no li ha impedit, i emm qu'el proper dilluns acabe el seu tractament d'injeccions, pensem anar a passar una setmana a Barcelona.

Dimecres, 21 de gener.

Res de nou per remular; dues, emm que l'estat continue millorant, ni no li ha res de nou, allò de marxar dilluns mateix cap a Barcelona sembla que serà possible.

Dijous, 5 de febrer del 1983.

Efectivament varem marxar cap a Barcelona, el dilluns, 24 de gener i m'hem retornat el dijous 3 del current. Allà la convalescència ha anat evolucionant normalment llevat d'un dia que vam anar a dinar a l'estatge del Personal de la Caixa; hi vàrem en taxi, emm al retorn no m'hi ha fins un Km. més avall i a aquesta distància, fete a peu, lava fatigar ferre.

Durant aquesta nova estada vai anar a veure les coves Gausabell a Santa Coloma i vinguerem a veure'ns la cova Lole d'Hospitalet, na Carme Celaya i marit, e en Martí Aragonesi en Salvador Grau i espore.

Dimarts, 8 de febrer.

Hem retornat de Veruet perquè fa matre fred per poder els arbres regats ha dit un pagès (Rajau). Es qu'entre temps tenim el període de fred més fort de l'hivern (menys 8 C).

4727

rant la matinada a Veruet). A l'interior de la casa
re escurfique qu'està ben aïllada: a mitja nít-
gim dels radiadors hi havia 24° aquest mati
tal llevar-se: +24 a dins i -8 a fora, ja està bé.

Ahau, di març cap a Veruet vau anar
a la visita mèdica: el cirurgià que la va ope-
rar l'ha donada d'alta definitivament. Ara
li reste a requer el tractament-ordenat
per l'especialiste - durant una colla de me-
sos, mes, en la vida ordinària dir que ja
la pot viure normalment.

Dissabte 19 de febrer.

El dissabte anterior, a les 8-1/4 del mati vaig
arribar en Valli na Sylviè per passar vuit dies
de vacances (se'n tornen demà amb el tren de
nit). Després d'haver emmarcat vau marçar
l'itineari Barcelona i en vau retornar ahir.

En durant aquesta nova estada que vau invi-
tar tota la família del costat del meu germà
Antoni. Hovien d'aver 17 mes el marit de la
meua de no pogué venir perquè tenia el grip.

Alto del mal temps de l'altre dia la Veruet
no era més qu'el començament d'una on-
da de gran fred arribant a nevar - dies d'Er-
proquet - en llors en feia $H^{\frac{24}{45}}$ que no ho havia
fet! Ara ja torna a fer bo si bé' fa fred encara.

Jo m'estic preparant per efectuar el viatge
a Austràlia i tot està disposat per marçar cap
a París dilluns proper en el tren de nit a pi-
d'arribar dimarts al mati i prendre l'avió di-
recció Tailàndia pel vespre.

Dimarts 15 de febrer. març del 1953.

El viatge a Austràlia ha estat realitzat
normalment i, quasi, amb el resultat qu'es-
esperava. De tots maneres estic satisfet amb
el resultat. Com qu'hai fet notes i els re-

4728

sultats en qüestió veia per una proficitat per l'ò-
bre en projecte, no m'intercediré en comentaris
aquí.

Vam arribar dimencuge prop passat de
París - on l'Eli hi va anar per estar amb
els fills una part de la meua abèncie - rñc
postant al lloc els afers pendents i ens valdrà
amor a Veruet a prodor els premer. Després
un viatge ràpid a Barcelona per provar al
lloc també, els assumptes d'allà i de nou
a reprendre l'òbre; poc però, car la dona
- i la fille - voldria amor enquesuny cap a
Andalusie a començament del mes que ve.
Resultat que, fet i fet, continue trobant els
dix masses curts, tot i llevant-me d'hora: vers
les 6 del matí. Ahir, fins i tot, ho vai fer a
les 3 i mitge.

Dimencuge, 20 de març.

Com que feie molt fred encare, vòrem
decidir d'anar primer a Barcelona, en lloc
de Veruet. Ahir vam retornar i demà, si no
tine assumptes pendents pel correu que m'es-
pere, pensem amor a començar la proje,
la qual serà la més tardana de totes celles
qu'hai fetes a Veruet.

Dimencuge, 27 de març.

Vam rebrejar dimarts a Veruet i en vòrem
retornar ahir. Tot està prodat, recollit i amon-
tegat en el lleryer. Hoi tingut inclús temps
per fer el tractament d'hivern i, fins i tot,
per livers, altres tasques en vistes al bon temps
que ve.

Dimecres, 6 d'abril del 1983.

Vam arribar ahir a Barcelona on hi
hem passat just vuit dies. L'Eli i Robet,

es allà on se plou més i com que jo
 sempre no'm desflou i no hi perde
 el temps... L'únic relacionat heu vist
 el Vila-real; també vam anar a la torre
 d'en Salvador Grau, a 33 kms. cap al sud
 de la ciutat. Tant a Mollet com a Valli-
 rana vam passar la tarda agradablement.
 Ara aquí a Perpinyà fins al desembre qu'ar-
 ribe na dolce i altre cop de viatge, a queste
 vegada cap a Andalusie.

Dimanche, 24 d'abril.

Com previst vam marxar cap a Anda-
 lusie el diable 9. Vam anar a fer nit a Elx,
 o sigui a 750 kms. de Perpinyà. L'endemà, pas-
 sant per Oriac, vam arribar a Granada
 on hi vam passar dos dies. La "suite" feu cap
 a Màlaga, Baza, Ronda, Torremolins,
 Marbella, Málaga, Jénes de la frontera, Ceuta,
~~Madrid~~
 Cádiz, Jénes de la frontera, Jénes d'id. Bar-
 celon, Séville, Córdoba, Albacete, Valencie, Bar-
 celone i retorn a Perpinyà.

Lo més important del tot aquest tour
 va Granada, Séville i Córdoba. La bellesa del
 monument arabs qu'encara resten a tal que't
 fa pensar si, en definitiva, la pitjor diòrt
 d'Andalusie no feu la reconquesta cristiana. Pel
 que fa referencie al país, es, probablement el
 més ric en agricultura d'Espanya; ric i bell,
 ben explotat, pel rol que'n produeix, amplem-
 tot l'estat; es a dir qu'és una vergonya que
 los milions d'Andalusos hagin de viure per
 del país per manque de recursos.

A Gibraltar no hi vam poder accedir, hi ha-
 vie una certa tirantor sense fonament per
 part espanyola. Naturalment qu'els Anglesos no han
 rien d'estar-hi, com sempre els Espanyols a Ceuta,
 Melilla, etc.; mes per els nous s'hi qu'hi de reu-
 perar Gibraltar...
 L'Anade a Ceuta només feu per unes

hores, manera de tropitjar el continent africà per primera vegada i veure aqueixa ciutat que, malgrat tots els esforços d'europeanització dels Espanyols, continue essent essencialment africana i més precisament marroquina.

Aquest tomb d'Andalusie el femu coincidir amb la fira de Sevilla, original manifestació d'un folk - que ja hai dit que està esdevuint una nació - en honor de les seves danses i dels seus cavalls. Ben entencers los que's portaven pel recinte de la fira la qual no cre altre cosa qu'un gran conjunt de carretes a l'interior de les quals l'essencial es ballar: n'hi ha d'accés lliure, mes la majoria són particulars o de clubs i penyes diverses.

Jo que tinc tanta simpatie per aquest folk andalús me n'hai tornat amb un mal record: un fanàtic va tractar d'enganxar l'adhesiu C - que joint amb l'E - partit en el cotxe. Com que no pogué, lo lacerà amb la punta - probablement - d'un ganivet, atnyent la pintura de la carroverie.

A l'anada vam passar per Alacant i blx. de la primera en vai comprovar l'encant qu'en d'icuy. Van quant a blx també vai encantar-me amb el palmerà a l'interior del qual vam pernit en un paradon que s'hi ha instal·lat.

Dimenge, 15 de maig del 1983.

Poc temps des d'Andalusie vam tornar a Barcelona passant-hi una quinzena de dies. Si hagués fet més bon temps, aliv haguéssim anat a Venet per retornar aquest verpre car demà tinc variis gestions per fer. No tinc gaus de detallar enun heu passat aquesta nore estada a Barcelona; namé diré que no este content de mi car nomé vai folla treballar mes hores en l'obra.

Dimenge, 29 de maig.

Vam marxar dimecres, pel matí, cap a Barcelona i n'acabem de retornar. El matí principal d'aquells nous rojars feu assistir, per primera vegada, a l'Esmenté anual de jubilats de la Caixa, celebrada enguany per tretzena vegada. Sente no haver-hi anat l'any passat ja que tingué lloc a Llida; enguany lere Camprodó. Vistes 250 persones amb cinc autobusos. Vei tractar de saber noves de tres companys de treball de la meua veïni: Roig (el cap) Martí i Domingues. Eh los primers no hi era i l'altre es mort. M'hi van recordar un altre: Tautain, que tampoc hi era. Fou una bona excursió d'una vintita - en curs de ruta - del monestir de St. Joan de la Ribera, vila que m'recorda Solomons i alguns records de la guerra.

Dimenge, 6 de novembre del 1982.

Inuant temps reuse escriure nes en aquestes pàgines! Pràcticament for de que en varem jural. Lor a venut per passar-hi l'estiu fins ara. Motius? Pocs i molts a la vegada; els principals el llibre i l'interès perdut per aquest diari. Un altre, ja no este motivat com quan se jora, per per aquestes pàgines de confident; en gustat el llibre, en lloc de comentar-lo aquí, cree més útil de continuar-hi treballant tant més que s'ha revelat molt més difícil de lo que prodie suposar. M'hi heu passat tot l'estiu treballant-hi intensament sense haver inanyat gaire i amb variis crisis de desencoratgement, fins ara tots superades.

A CA, endeveniment durant aquest mes de solats? El més important el corament d'en vell, el 10 de setembre. Vam decidir de regularitzar així llur situació. No es la nova qu'hoorie volgut ni celle que més

li convenia, mes, què fer-hi? Anàrem a la noce i fèrem xo que calie.

Dimecres, 21 d'Agost del 1983.

Enquany hem decidit de passar l'hivern a Barcelona i menys venir uns dies - a cada començament de mes - aquí a Perpinyà per qüestions administratives. Si, aquest mes, hem vingut més d'hora es perquè entenem de pas cap a París on hi anem a passar les festes de Nadal amb els fills. Es en Nell que, insistí en octubre per que hi retornem per Nadal; marxem, doncs, demà per repartir-ne el 27 al vespre. Hoviem decidit que l'Elisabet, hi estaria una setmana o dues i que jo retornaria per reprendre la meua obra, mes, com qu'el mal que fa més d'un mes - que m'hai fet al genoll - encara no està guarit, ha decidit no quedar-se.

Dimecres, 13 Mars 2005.

Ma très chère fille. Comme tu viens, encore, de me faire passer une nuit blanche en me racontant hier soir, les "qualités" de ma sœur Conchita, je me décide, enfin, à réécrire comme tu me le conseilles depuis un certain temps. Ma sœur est la plus grande manipulatrice qu'il m'a été donné de connaître. Tu es toujours sous son "charme". C'est tout-à-fait normal. Bien avant toi je l'ai été moi-même, ta mère, mes beaux-parents, les Mardon, divers amis. Bref tous ceux qui feraient partie de notre monde quand elle est arrivée à la maison à l'occasion de ta naissance. Tout sauf moi: Albert. Son grand pouvoir de manipulation n'entra pas en lui malgré qu'elle le prit d'assaut chez mes parents à Barcelone. Quant à son inaltérable bon cœur et ses mérites - dont tu m'as encore parlé hier soir - les pages de ce journal - faciles à consulter - étaient

quelques-unes de ses colères mémorables venues nous
faire, à ta mère et à moi, à Montpellier et à Bizies.
Bien sûr, les effets de ses manipulations n'étant pas
encore dissipés, je lui en ai écrit des lettres dia-
grammables. Il y a déjà quelques années, en te recevant
chez-elle, elle t'en montra quelques-unes. Probab-
lement pas celles des doubles ci-inclus. Manipu-
lation encore. Enfin, je crois déjà t'avoir dit que
je lui ai pardonné tout le mal qu'elle m'a
fait, mais je ne lui pardonne toujours pas
tout ce qu'elle a dit, médit et fait à ta mère.

Mardi, 15 Mars 2006.

Recommencer à écrire dans ces pages, 22
ans après, n'exalte plus mon intérêt. En effet, mes
problèmes affectifs actuels sont tellement différents
et tristes - y compris la langue - que je doute
de pouvoir continuer. Si, au moins, je pou-
vais enrichir les notes de mon projet de livre
qui prit naissance en 1940 à Montauban!!!

Durce dit bien que je devrais consulter un
psy. Mais c'est que 99% d'entréaux sont incom-
pétents parce qu'incapables de surverrer l'état
d'esprit d'un être déterminé. Le mien - après l'é-
preuve de la perte de l'épouse - changerait du tout
au tout - sans intervention médicale - si je n'a-
vais pas eu l'ombre du fils qui nous rendit
si heureux. Alors que, lui aussi, n'aurait be-
soin d'aucun traitement médical, s'il pouvait
descendre du faux pedestal où il trône toujours.